

ΕΡΩΔΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια ..	" " 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λό. Τ. 1	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἀπαξ	λεπτά 40
" " δις	25
" " τρίς καὶ τετράκις	20
" " πεντάκις καὶ ἑξακις . . .	15

Γραφεῖον τῆς Ἑρᾶς ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ἑρᾶς τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν τὰς διαπραγματεύσεις τῶν δυνάμεων περὶ εἰρηνεύσεως τῆς Ἀνατολῆς, τὸ δ' ἐπιδεικνύμενον πρὸς ταύτας ἐνδιαφέρον δικαιοδογεῖται καὶ ἐκ τῆς καθόλου σπουδαιότητος αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν πολιτικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἄρα συνοδεύεται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ γινόμενα ὑπὸ ἐκτιμήσεως ὁρθῆς τῆς ἐννοίας καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν; Τὰς τηλεγραφικῶς διαδίδασκόμενας ἡμῖν πολεμικὰς εἰδήσεις διαδέχονται εἰρηνικαὶ καὶ ταύτας πάλιν πολεμικαὶ ἐπὶ πάσῃ δὲ νέᾳ τροπῇ τῶν εἰδήσεων βλέπομεν τὰς γνώμας μεταβαλλομένας περὶ τοῦ παρ' ἡμῖν πρακτέου καὶ μεταβαλλομένας οὐχὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀνεωτέραν ταύτης διεξαγωγὴν, ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, ὑποτιθεμένου παρὰ πολλῶν, ὅτι ἡ ἀποσώβησις τοῦ ἐπικειμένου τουρκικοῦ πολέμου δι' οἰκισθήποτε διπλωματικῆς παρεμβάσεως ἀπαλλάττει τὴν Ἑλλάδα τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας, ἐπιβαλλομένης μόνον ὑπὸ τοῦ κινδύνου ὑφισταμένου πολέμου. Τοιαῦται κρίσεις μαρτυροῦσι πλήρῃ ἑλλειψιν συνειδήσεως τῆς καταστάσεως τῆς Ἀνατολῆς, ἐν ᾗ σήμερον διανύουσιν τὰ κατ' αὐτὴν φάσει. Αὐταὶ αἱ ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεις, αὐταὶ αἱ ἐπικρίσεις τῆς ἀπραξίας παρωχημένων κυβερνήσεων πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἀπραξίας τῶν ἐν τῇ παρούσῃ φάσει τῶν τῆς Ἀνατολῆς κυβερνησάντων, ἀποδεικνύουσιν ὅτι καὶ μεταξύ αὐτῶν τῶν ἰδιαιτέρων ἐχόντων καθήκον νὰ μελετῶσι τὰ ζητήματα ταῦτα, ὑπάρχουσιν οἱ μὴ κατανοήσαντες τὴν σημασίαν τῆς ἐπεληθούσης ἐν Ἀνατολῇ μεταβολῆς, ἀφ' ἧς ὥρας ἢ ἐν Τουρκίᾳ ἐπανάστασις ἐπενεγκούσα τὴν ἐπίσημον κήρυξιν τῆς χρεωκοπίας τῆς Πύλης μετέβαλε καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὴν θέσιν αὐτῆς καὶ ἀπέναντι τῶν ἰδίων ὑπηκόων καὶ ἀπέναντι τῶν ξένων λαῶν. Σπουδαιότητην ἐπιρροὴν ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔχῃ βεβαίως εἴτε ὁ ἀνυπέροχος ρωσοτουρκικὸς πόλεμος εἴτε ἡ ἐν τῇ παρόντι ἀποσώβησις αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἐπιρροὴ αὕτη δὲν ἐξικινεῖται μέχρις αὐτῶν τῶν βάσεων τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἐνεργείας, ἀφορᾷ δὲ μόνον εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὕτη ὀφείλει νὰ διαμορφωθῇ· καὶ οὐ μόνον δὲν σκέπτονται ὁρθῶς οἱ φρονούντες, ὅτι ὁ ἐνδεχόμενος ἀμειβάτος ἀφοπλισμὸς Ρωσίας καὶ Τουρκίας ἐπιτρέπει τὴν χαλάρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐνεργείας, ἀλλ' ἐκ τοῦ-

ναντίου ἡ ἀποσώβησις πολέμου ἀμέσῃ ἐπιτρέπουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν χρόνον πρὸς ἐνέργειαν ὠριωτέραν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν ἀποτελεσμάτων ἐντελεστέραν, ἐπιβάλλει αὐτῇ καθήκοντα ἐνεργείας σοβαρώτερας καὶ θυσιῶν μεγαλειτέρων. Ἄν τὸ ὑπογραφὲν παρὰ τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων πρωτόκολλον ἔχῃ τὴν σημασίαν, ἣν ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὸ οἱ πιστεύοντες, ὅτι ἔσται πρόδρομος τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἢ ἐπὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἐπίδρασις αὐτοῦ, ἂν σωφρονώμεν καὶ ἐπιδιώκωμεν ἐν τῇ πολιτικῇ τὰ ἐθνικὰ μᾶλλον ἢ τὰ προσωπικὰ συμφέροντα, δέον νὰ ἡ διεγερτικὴ πρὸς πολεμικὴν σύνταξιν τῆς χώρας, ἣν θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ φέρωμεν εἰς πέρας, μὴ χορηγούμενης προθεσμίας τινος· ὁ δ' ἀφοπλισμὸς τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Τουρκίας, συνεπεία τοῦ πρωτοκόλλου γινόμενος, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ προθεσμία. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ προθεσμία αὕτη δὲν χορηγηθῇ, ἐκτραγῇ δὲ ὁ ρωσοτουρκικὸς πόλεμος, καίτοι δὲν ἀπολείπεται ἡμῖν ὁ χρόνος πρὸς παρασκευὴν μεμελετημένην καὶ καθ' ὅλα σκόπιμον, ἀδύνατον ὁμῶς καὶ νὰ διατελώμεν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐσταυρωμέναις ταῖς χερσίν. Ἡ πολιτικὴ ἄρα τῆς ἐθνικῆς παρασκευῆς κατέστη τὸ θεμέλιον πάσης κυβερνητικῆς ἐργασίας παρ' ἡμῖν, οἰκισθήποτε καὶ ἂν ὦσι αἱ μεταβολαὶ περὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν· αἱ περιστάσεις δὲ εἶναι τοσοῦτον ἐπείγουσαι, ὥστε οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται ἀναβολὴ ἐνεργείας. Πρὸς τί δὲ αἱ ἀναβολαὶ; Οὐχὶ ἵνα μάλωμεν ὅποιαν τροπὴν θὰ λάβωσιν αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις, ἀφοῦ, οἰκισθήποτε καὶ ἂν αὐταὶ λάβωσι τροπὴν, ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ συνταχθῶμεν στρατιωτικῶς καὶ νὰ παρασκευάσωμεν τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Ἀλλ' ἄρα ἐλθόμεν περὶ τῶν μέσων τούτων πρόνοιαν τινα καὶ σκευαζώμεν ἤδη μόνον, ἵνα ἀποφασίσωμεν περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν τῆς μᾶλλον κατεσκευασμένης καὶ ἀτελεστέρας, ἢ τῆς μεμελετημένης καὶ ἐντελεστέρας; Δυστυχῶς περὶ οὐδενὸς προενοηταμένου ἐὰν δ' ἐψηφίσωμεν νομοθετήματα τινα, ταῦτα εἶναι ἀχρηστά, ἐνόσω δὲν συμπληρωθῇ τὸ ὅλον σύστημα καὶ δὲν παρασχωμεν τὸ ἑδάφος πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Βεβαίως ὁ ψηφισθεὶς νόμος περὶ ἐκτάκτου ἐφεδρείας δὲν ἀποτελεῖ τὸ σύστημα τῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας, εἶναι μόνον ἐν τῶν συμπληρωμάτων ταύτης καὶ οὐχὶ τὸ σπουδαιότερον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο πῶς θέλει ἐκτελεσθῇ, οὐδεμίαν ληφθεῖσιν προνοίαν περὶ τῶν πόρων, δι' ὧν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐν γένει τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς παρασκευῆς. Μεγάλῃ εἶναι ἡ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἀπαιτούμενη θυσία παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ μεγαλειτέρα πολλῆς φορολογίας.

ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν θυσίαν ταύτην πεποιθήμεν ὅτι δὲν ἤ-
 θελον δυστροπήσει οἱ εἰς οὓς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβάλλεται,
 ἂν ἔβλεπον ὅτι ἀφ' ὧρα ἡ θυσία εἰς τὴν συμπλήρωσιν ἔρ-
 γου σπουδαίου ἐθνικῆς παρασκευῆς. Ἄν ὅμως, ὅταν ἐπιστῇ
 ἡ ὥρα τῆς προσκλήσεως αὐτῶν εἰς τὰ στρατόπεδα, ἴδω-
 σιν οὗτοι, ὅτι οὐδὲν ἄλλο περὶ ἐθνικῆς ἐνεργείας ἐγέ-
 νετο καὶ ὅτι ἐπομένως ἄσκοπος ἡ ζητούμενη παρ' αὐ-
 τῶν θυσία, ἄλλως θέλουσι κρίνει περὶ τοῦ ἐπιβαλλομέ-
 νου εἰς αὐτοὺς βάρους. Ἀνυπόμειθα ὅτι ταῦτα δὲν κατε-
 νοήθησαν, ὅσον ἔδει. Διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνό-
 δου, ὑπῆρχεν ὁ καιρὸς, ὅπως ἡ κυβέρνησις, προκαλοῦσα
 τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ ἐκτάκτου ἐφεδρείας νόμου, δείξῃ
 συνάμα, ποῖον ἦτο τὸ ὅλον σχέδιον, οὗτινος ὁ νόμος οὗτος
 ἀπετέλει μέρος καὶ οὐχὶ τὸ σπουδαιότερον. Οἱ φίλοι ἡμῶν
 ἐν τῇ βουλῇ προσεκάλεσαν ἐπανειλημμένως αὐτὴν πρὸς
 τοῦτο, ἀλλ' αὐτὴ ἐκώφευσεν εἰς τὰς προκλήσεις ταύτας,
 οἱ δὲ περὶ αὐτὴν καὶ κατέκριναν τοὺς προκαλέσαντας, ὡς
 ἐνοχλοῦντας καὶ ἐξευτελιζόντας οὕτω τὴν κυβέρνησιν.
 Ἐνόχλησιν καὶ ἐξευτελισμὸν ἐθεώρουν οὗτοι τὴν ἐπίμο-
 νον ἐνέργειαν τῶν φίλων ἡμῶν ὅπως προλάβωσι τὸ ἐπελ-
 θὸν μέγα κακόν, τοῦ νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐδὲν
 εἶχεν ἐν νῷ διαγεγραμμένον σχέδιον ἐθνικῆς ἐνεργείας,
 καὶ ἂν τυχὸν εἶχεν ἰδέαν τινα, δὲν ἐτόλμα νὰ ἐκφράσῃ
 αὐτήν. Διὰ περιφρονητικῆς σιωπῆς ἀπήντησεν ὁ κ. Δεληγε-
 ωργῆς εἰς τὴν γενομένην αὐτῷ ἐρώτησιν περὶ τοῦ τρόπου,
 καθ' ὃν ἐφρόνει ὅτι ἡδύνατο νὰ διαρρηθισθῇ τὰ οἰ-
 κονομικὰ τοῦ κράτους, καὶ οἱ περὶ τὴν κυβέρνησιν δὲν
 ὤκνησαν νὰ εἰπώσιν, ὅτι ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐγένετο
 ἐπὶ τῷ πλαγίῳ σκοπῷ τῆς προκλήσεως ὑπουργικοῦ
 ζητήματος καὶ ὑπουργικῆς κρίσεως. Πόσον οἱ φίλοι ἡμῶν
 ἀπέσπεργον τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν ἀπεδείχθη ἐκ τῆς
 συνδρομῆς, ἣν παρέσχον εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἕως τῆς τε-
 λευταίας ἡμέρας τῆς συνόδου, καίτοι ἡ ἀρνησις τοῦ πρω-
 θυπουργοῦ, ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸ πρὸς τὸ ἔθνος, τὸ πρὸς τὴν
 βουλὴν καὶ τὸ πρὸς τοὺς φίλους ἡμῶν καθήκον του, ἐπρο-
 κλέει ἄλλην πρὸς αὐτὸν διχωγὴν τῶν φίλων ἡμῶν. Ἄλ-
 λ' οὗτοι ἐκ προσφύτου πείρας γινώσκοντες ὅτι, ὡς εἶχον
 τὰ τῆς βουλῆς, ὁ διάδοχος τοῦ κ. Δεληγεωργῆ κατ' οὐδὲν
 θὰ ἦτο τούτου συντελεστικώτερος πρὸς ἐξυπηρέτησιν
 τῆς ἐθνικῆς ιδέας, ἐπροτίμησαν νὰ μὴ ἐπιπροσθέσωσιν εἰς
 τὴν ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς παρούσης κυβερνήσεως ζημίαν,
 ἐτέραν ἐθνικὴν ζημίαν ἐξ ἀνωφελοῦς ὑπουργικῆς κρίσεως.
 Καὶ ἐσώθη μὲν οὕτω ἡ ὑπουργικὴ ὑπαρξίς τῶν νῦν κυβερ-
 νώντων, ἀλλ' ὁπόσον διάφορος θὰ ἦτο ἡ θέσις αὐτῶν σή-
 μερον, ἂν εἰσακούοντες τῶν παρακελεύσεων τῶν φίλων
 ἡμῶν, ἐξέθετον πλῆρες σύστημα οἰκονομικῆς διαρρυθμί-
 σεως τοῦ κράτους, ἀνταποκρινόμενης πρὸς τὸ ἐκτάκτον
 τῆς ἐπιβαλλομένης αὐτῷ ἐνεργείας! Ἄν τοιαύτην πορείαν
 ἡσπάζετο ἡ κυβέρνησις, δὲν θὰ εὐρίσκατο σήμερον ἐν ταῖς
 δυσχερείαις, ἐφ' αἷς οἰκτεῖται αὐτὴν καὶ αὐτὸς ὁ ὑπουρ-
 γικὸς τύπος. Αἱ προσωπικαὶ ἀξιώσεις ὑπερεπλεόνησαν,
 καὶ ἐνώπιον αὐτῶν σταματᾷ ἡ ἐνέργεια τῶν κυβερνώντων
 μὴ δυναμένων νὰ οἰκονομήσωσι τὰ ἀνοικονόμητα. Ταῦτα
 ἀναγκινώσκωμεν ἐν τῷ ὑπουργικῷ τύπῳ. Ἀλλὰ διατὶ ταῦ-
 τα; διατὶ ἄλλο ἢ διότι αὐτὴ ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς δια-
 χωγῆς αὐτῆς ἐν τῇ βουλῇ ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ στήριγμα
 αὐτῆς θέλει προσωπικὸν καὶ οὐχὶ πραγματικόν. Οἱ φίλοι
 ἡμῶν τῇ ἐξήτῳ ἐξηγήσεις καὶ ἐγγυήσεις περὶ πραγμά-
 των διὰ τῶν ἐξηγήσεων καὶ ἐγγυήσεων τούτων θὰ ἐ-
 τύγχανεν ὑποστηρίξεως ἐν τῷ ἔθνει, πολλῶ ἀποτελεσμα-
 τικωτέρως τῆς τῶν προσωπικῶν ἀκολούθων, ὧν αἱ ἀξιώ-
 σεις κατατρέχουσιν αὐτὴν ἤδη, καταστρέφουσιν τὴν δι-
 οίκησιν καὶ ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως τὸ ἡθικόν

γόητρον, ὃ ἄνευ ἀδύνατον νὰ διευθύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
 ἐθνικῆς ιδέας. Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις, ἐν ἣ σήμερον δια-
 τελοῦμεν. Τὸ ἔδαφος πρὸς τὴν στρατιωτικὴν συντάξιν τῆς
 χώρας δὲν παρασκευάσθη νομοθετικῶς, ἡ δὲ κυβέρνησις
 καταδραπνᾷται εἰς ἐνεργείας πρὸς ἱκανοποίησιν ἀκολουθῶν
 καὶ συμμάχων, ἐπωφελοῦμένων τῆς ἀπουσίας τῆς βου-
 λῆς, ἵνα ἐπιτεθῶσι διὰ τῶν προσωπικῶν αὐτῶν ἀπει-
 τήσεων κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις, τῆς βουλῆς πα-
 ρούσης, μόνον διὰ τῆς θυσίας τῶν προσωπικῶν πρὸς
 τὰ πράγματα θὰ ἡδύνατο νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
 Διὰ τοῦτο μόνον ἐν τῷ ὑπουργικῷ τύπῳ βλέπομεν ἤδη
 ἀμφιβολίας ἐκφραζομένας περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δο-
 θείας παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὑποσχέσεως, ὅτι θέλει
 συγκαλέσει τὴν βουλὴν λίαν προσεχῶς. Ἡμεῖς τοιαύτην
 ἀμφιβολίαν οὐδέποτε συναλλάβομεν τὴν ἀνυπέροχον συγ-
 κάλεσιν τῆς βουλῆς θεωροῦμεν ἐπιβαλλομένην, ἀνεξαρτήτως
 πάσης ὑποσχέσεως, ἐξ αὐτῆς τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν
 ἀφῆκε τὰ κοινὰ ἡ ἄρτι λήξασα σύνοδος. Εἴτε εἰρημιστικὴ
 ἡ Ρωσικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ, εἴτε ἐκραγῇ ὁ πόλεμος, τὰ τῆς
 Ἀνατολῆς βαίνουνσι πρὸς κρίσιν, ἣν προβλέποντα τῆς το-
 λικῆς κράτης ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσιν. Ἡμεῖς δὲν εἰργασθῶ-
 μεν ἀποτελεσματικῶς, παρῆλθε δὲ ἀπρακτος ἅπαντα ἡ
 τελευταία σύνοδος τῆς βουλῆς· ἀλλὰ παρῆλθεν ἄρα καὶ
 ἐπὶ ματαίῳ; Τοῦτο δύνανται νὰ πιστεύσωσι μόνον, οἱ
 φρονοῦσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θέλει ἢ δὲν δύναται νὰ ἐπι-
 τελέσῃ τὰ ἐθνικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Ἡ ἀποτυχία τῆς
 παρελθούσης συνόδου παρασκευάσας τὸ ἔργον τῆς προση-
 χούσης ἐν δὲ τῇ νέᾳ συνόδῳ, ἣν εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν συγ-
 χρομένην ἐντὸς ὀλίγιττων ἡμερῶν εἰς τρίτην τακτικὴν συ-
 νόδον, ἡ πολιτικὴ κατὰστασις ἔσται ὀριμωτέρως προ-
 λύσιν. Ἀνωφελῶς μὲν παρῆλθεν ἡ τελευταία σύνοδος ἐκ
 πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, ἀλλ' οὐχὶ ἀνωφελῶς ὡς πρὸς
 τὴν διὰ γνῶσιν τοῦ κακοῦ τοῦ παρεμποδίζοντος τὴν λυσι-
 τελεῖ πολιτικὴν ἐνέργειαν. Ἡ παρούσα βουλὴ ἐκλεχθεῖσα
 ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τριῶν ἀν-
 τοκαλουμένων μεγάλων κομμάτων, δὲν ἡδύνατο νὰ ἐργα-
 σθῇ ἐπωφελῶς εἰμὴ διὰ τῆς πατριωτικῆς ἐνεργείας τῶν
 κομμάτων τούτων ἢ τῆς διαλύσεως αὐτῶν. Ἡ τέως ἐνέργεια
 τῆς βουλῆς ἀπέδειξε καὶ εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν βουλὴν
 καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τρία κόμματα, ὅτι πᾶσα ἐξ αὐτῶν ἐλπίς
 εἶναι ματαία. Φέρουσα δὲ ἡ βουλὴ ἐν τῇ νέᾳ αὐτῆς συ-
 νόδῳ πλήρη τὴν συνείδησιν τῆς ἀληθείας ταύτης, εἵνα
 παρασκευασμένη, ἵνα πράξῃ ὅτι ἐν ταῖς προηγουμέναις συ-
 νόδοις καὶ πρὸ τῆς δοθείσης ἀποδείξεως περὶ τῆς ἀνεπαρ-
 κείας τῶν κομμάτων τούτων, πρὸς ὅπερ ἀνέλαβον ἐργῶν,
 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἡ νέα ἄρα σύνοδος πρῶ-
 τιστὸν ἔχει καθήκον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀνάπλασιν τῶν βου-
 λευτικῶν κομμάτων, οὐχὶ, ὡς ἐπρόσβη, διὰ κακῶν
 συμμάχων συνοδευομένων ὑπὸ κομματικῶν ἐπιφυλάξεων
 καὶ ὑστεροβουλίων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως εἰς
 τὸν κομματικὸν δεσμὸν τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος, τοῦ
 κομματικοῦ δεσμοῦ τῶν πολιτικῶν ιδεῶν. Οὕτω μόνον θέλει
 ἐπιτευχθῇ ὁ κατάρτιστος ἰσχυρὸς καὶ μονίμως κυβερ-
 νήσεως, ἱκανὸς, ἵνα μωρῶσας πλῆρες σχέδιον ἐθνικῆς
 πολιτικῆς ἐπιτύχῃ τὴν ψήφισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς βου-
 λῆς, καὶ ἥς ἄνευ οὔτε νομοθετικῆς ἐνεργείας συστηματικῆς
 δύναται νὰ γίνῃ, οὔτε γενομένη δύναται ν' ἀποβῇ λυ-
 σιτελής.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορείον Havas).

Κ)ΠΟΛΙΣ, 23)4 Μαρτίου, ὥρα 5, 23 μ. μ. — Οἱ ὁθωμανοὶ ὑπογραφοὶ συνεκρότησαν καὶ σήμερον συμβούλιον, ὅπως σκεφθῶσι περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν περισταταὶ ἡ Τουρκία ὡς ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου.

Ἡ Πύλη δὲν εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προβῇ εἰς ἀφοπλισμόν· τοῦναντίον ἐξακολουθεῖ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς παρασκευάς.

Χρηματιστήριον. — Πάγ. ὠθωμ. 13,65. — Σιδ. Ρωμυλ. 35,50. — Μετοχ. Λαυρ. 70.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 23)4 Ἀπριλίου, ὥρα 9, 9 μ. μ. — Τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας ἐκινούνηται πρὸς τὴν Πύλην τῇ μεσολαβίᾳ τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως. Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι ὁ πρίγκιψ Βίσμार्κ ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐξάμνητον ἄδειαν. Ὁ γερμανὸς πρωθυπουργὸς ἔα ἐπιθυμῇ ν' ἀφήσῃ εἰς ἄλλους τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ ληπτέᾳ ἀποφάσει ἐν τῇ περιπτώσει ἡ Ρωσία ἤθελεν ἐξαγάγει ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου πολεμικὰ συμπεράσματα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 24)5, ὥρα 10, 30 μ. μ. — Ὁ ἐν Κωνσταντινῇ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωσίας παρουσίασε χθὲς εἰς τὴν Πύλην τὸ πρωτόκολλον, περιέχον τὰς ἐπομένους ἀποφάσεις.

Ἐν πρώτοις τὸ πρωτόκολλον ἀναγράφει τὴν πλήρη συνεννόησιν τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευθεισῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Συνιστᾷ ἔπειτα εἰς τὴν ὁθωμανικὴν κυβέρνησιν τὴν εἰλικρινὴ καὶ πρόθυμον πραγματοποιήσιν τῶν προκηρυχθεισῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὴν ἀμεσον τοῦ στρατοῦ αὐτῆς θέσιν εἰς κατὰστασιν εἰρήνης.

Τὸ πρωτόκολλον ἐπιφορτίζει τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δυνάμεων νὰ ἐπαρτυπώσιν ἐπὶ τῇ αὐστηρᾷ ἐκτελέσει τῶν ῥηθεισῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ νὰ εἰδοποιώσιν ἀπὸ συμφώνου τὰς κυβερνήσεις αὐτῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται δὲν ἤθελον τιμῶς ἐκτελεσθαι ὑπὸ τῆς Πύλης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐκφορὰ τῶν ἐπιταφίων ἐκ τῶν ἱερῶν ναῶν γενήσεται σήμερον περὶ τὴν 9 μ. μ. ὥραν. Τὰ τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως διετάχθησαν ὡς ἑξῆς. Τὸ 9 τάγμα θέλει συνοδεύσει μετὰ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς τὸν ἐπιτάφιον τῆς Μητροπόλεως, τὸ 10 τάγμα θέλει συνοδεύσει μετὰ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, τὸ σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ μετὰ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ τὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, τὸ σῶμα τῶν σκαπανέων τὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἱππικοῦ τὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· λόχοι δὲ τινες ἡ οὐλαμοὶ ἐκ τῶν δύο ταγμάτων ἀποσπασμένοι θὰ συνοδεύσωσι τοὺς ἐπιταφίους τῶν ἄλλων ναῶν· ὁ δὲ μουσικὸς θίασος τοῦ ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα θέλει συνοδεύσει τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ναοῦ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσεως.

— Ὁ κ. Ὁθων Lüders πρῶην διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθήναις γερμανικῆς σχολῆς καὶ πρότερον ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Γερμανίας ἐν Ἀθήναις διωρίσθη παρὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου διευθυντῆς τῆς ἀγωγῆς τοῦ Διαδόχου. Ὁ κ. Lüders ἐκ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ ἑλληνίδος τῆς δευτεροτόκου θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Δοσίου, ἔσαν καὶ ἐκ τῆς ἐνασχολήσεως εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν στενῶς συνδέεται πρὸς τὴν χώραν, ἐν ᾗ θέλει ἐγκαταβῶσει ἐπιμελούμενος τὴν παιδείαν τοῦ Διαδόχου, διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν διδασχθισμένων μαθημάτων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν διδασκάλων μεταξὺ τῶν ἐγχρίτων Ἑλλήνων καθηγητῶν. Ἀφικνούμενος εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Lüders περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου ἀναλαμβάνει ἀμέσως τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως αὐτοῦ· τὰ δ' ὑποδείξαντα αὐτὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως ἔδοχα προσόντα εἶναι ἐγγύησις, ἣτι θέλει ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

— Ἐπανῆλθον χθὲς εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς εἰς Ὀλυμπίαν καὶ Μυκῆνας περιοδείας αὐτῶν οἱ κκ. Κάρολος Νεύτων, Percy Gardner, Ἑρνέστος Κούρτιος, von Bülow καὶ Eissenstein. Εἰς Μυκῆνας εἶχεν ἀποσταλῆ εἰς προῦπάντησιν καὶ ὁδηγίαν αὐτῶν ὁ κ. Σταματάκης. Ὅπως δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὴν ἐξ Ὀλυμπίας ἐπάνοδον τοῦ κ. Νεύτωνος ἐπηκολούθησε σειρὰ ἄρθρων ἐν τοῖς «Καιροῖς» τοῦ Λονδίνου περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, ἣν ἐγνωρίσαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ώρας» ἐν μεταφράσει, οὕτω καὶ ἤδη ἡ περιοδεία τοῦ κ. Νεύτωνος θέλει περιγραφῇ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγγλικῇ ἐφημερίδι, τῆς δὲ περιγραφῆς θέλομεν ἐν καιρῷ δημοσιεῦσαι μετὰφρασιν.

— Οἱ ἐνταῦθα σπουδάζοντες ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν ἀπηύθυναν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν τύπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως συγχαρητήριον ἔγγραφον ἐπὶ τῇ διαμαρτυρῇ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκεῖ γενομένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐξ ὧν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπεκλείσθησαν οἱ Ἕλληνες.

— Χθὲς ἀνώνυμος (ἐργοστασιάρχης Πειραιῶς) ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Ἀριστείδην Οἰκονόμου, εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετών, φράγμα διακόσια, παρακαλῶν ἵνα τὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῶν φυλακῶν, ὅπως ἐγκρίνει.

— Καὶ ἕτερος ἀνώνυμος ἀπέστειλε τῷ αὐτῷ κ. εἰσαγγελεῖ φράγμα ἐβδομήκοντα πέντε, ὅπως τὰ μεταχειρισθῇ διὰ τὰς φυλακάς.

— Ὁ ἐκ Δωρίδος διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Ν. Δροσόπουλος, ὑποστὰς εὐδοκίμως τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν.

— Ἐορτάζει σήμερον ἡ ἀνεψιὰ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Α. Κοντοσταύλου κυρία Ἀγγελικὴ Ὁθ. Κοντοσταύλου καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ κυρία Ἀγγελικὴ.

— Τὴν 22 ἱσταμένου, ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας συνεπλήρωσε τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας του, σύμπαντες οἱ γερμανοὶ ἡγεμόνες καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐλευθέρων πόλεων ἐδωρήσαντο αὐτῷ κολοσσιαίαν εἰκόνα παριτυπώσαν τὴν κατὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου 1871 προκήρυξιν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ εἰκὼν αὕτη, ἔργον τοῦ καθηγητοῦ κ. Αν. Βέρνερ, ἔχει μῆκος 25 ποδῶν καὶ ὕψος 15. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς εἰκόνης ἱσταται ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἔχων ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν πρίγκιπα διάδοχον, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν μέγαν δούκα τοῦ Βάδεν, ἀριστερόθεν ἱστάνται ἅπαντες οἱ γερμανοὶ ἡγεμόνες οἱ μεταβάντες εἰς Βερσαλίαν κατὰ τὴν τελετὴν ἐκείνην. Ἐγγύτατα τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου, ἱσταται ὁ Βίσμार्κ ἔχων ἐν χειρὶ τὴν προκήρυξιν, ὀπίσθεν αὐτοῦ ὁ Μόλτκε, εἰτα δ' ἔρχονται πολλοὶ στρατηγοὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ὅπλων, καὶ τελευταῖος αὐτός ὁ ζωγράφος, ὁ μόνος φέρων πολιτικὴν στολὴν ἐν τῇ εἰκόνι.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κανίων ἀπὸ 21 Μαρτίου.

«Ἀνησυχοῦσι τοὺς ὁθωμανοὺς καὶ ἐκίνησαν τὴν περιέργειαν πάντων αἱ συνεχεῖς ἐπισκέψεις τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν δύο Γερμανῶν αὐτοκρατόρων. Οὐδέποτε εἶχον φανῇ εἰς Σούδα γερμανικὰ πλοία, δι' ὀλίγον δὲ καιρὸν κατὰ τὴν ἐπανόστασιν ἐστάθμευσε μικρὸν αὐστριακόν, ἥδη ὅμως τὰ γερμανικὰ τὸ ἐν διαδέχεται τὸ ἄλλο, τὰ δὲ αὐστριακὰ δὲν ἀφῆκαν τὸν σταθμὸν τῆς Σούδας πρὸ πολλοῦ καιροῦ. Καὶ πηγαίνουσιν μὲν τὰ τελευταῖα, ὅπως ἀνεύρωσι τὴν ἀγκυρὰν τοῦ Donau, τὴν ὁποίαν ἐκοψε καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν, βιασθὲν ἐκ τῆς τρικυμίας ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Γωνίας, ἀλλ' ἀναλογίζομενοι, ὅτι ὅπως ἀνεύρωσι 2,000 φράγκων ἀξίας ἀγκυρὰν, ἐδαπάνησαν ἤδη

πλέον τῶν 30,000 φρ., ὑποπεύουσιν οἱ ὀθωμανοὶ, ὅτι μᾶλλον ὅπως ἐξαγάγῃσι πολυμεφῶδια διὰ τοὺς χριστιανούς προσεγγίζουσιν ἐν Γωνιᾷ οἱ αὐστριακοὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς κατασκοπεύουσιν, ἐνῷ ἄλλως καὶ ἐπισήμως ἐδήλωσαν πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπονοίας των. Πρὸ πέντε ἡμερῶν ὁ διαδεχθεὶς τὸν ἀτμοδρόμονα «Φρ. Κάρολον» πρωσικὸς ἀτμοδρόμων *Garelle* ἀπῆλθεν εἰς Συρίαν, καὶ ὁ πολυπαθὴς αὐστριακὸς *Donau* εἰς Γιβραλτάρ· ἀλλ' ἔχομεν ἤδη τὴν θωρακωτὸν *Custosa*, διοικουμένην ὑπὸ τοῦ ἀντιναύαρχου *de Bany*.

»Ὁ πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἐλθὼν γενικὸς διοικητὴς Σαμῆλ πασῆς, γνωστὸς ἐνταῦθα ὡς διοικήσας καὶ ἄλλοτε, ἐπροκάλεσε τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ φερμανίου τοῦ διορισμοῦ του ἐν τῇ διοικητηρίῳ ἐν πομπῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Σουλτάνος, ὅστις δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑπογραφῆς ὑπευθύνου ὑπουργοῦ, συνιστῶν αὐτῷ νὰ σεβασθῇ τοὺς ὑφισταμένους νόμους, δὲν κάμνει εἰδικῶς μνείαν περὶ τοῦ ὁργανικοῦ νόμου, ἡναγκάσθη νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς παρεστῶτας, ὅτι ἔλαβε προφορικὴν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὅπως σεβασθῇ τὸν ὁργανικὸν νόμον, ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τοῦ ὁποίου καὶ κατὰ τοῦ Συντάγματος εἶναι πλήρης ὁμοφωνία τῶν χριστιανῶν. Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ μάλιστα βουλευτοῦ, ἐπισπευσθεῖσθαι παρὰ τῆς διοικήσεως, αἱ ἐπαρχίαι ὑπέγραψαν διαμαρτυρήσιν, τὴν ὁποίαν ἐπέδωκαν εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν καὶ τοὺς προξένους.

»Ἡ διοικητικὴ χαλάρωσις ἐξακολουθεῖ, καὶ αἱ ζωνκλοπαὶ ὀλοκλήρων ποιμνίων εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμέρας».

Ἰδοὺ τὸ κείμενον τῆς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐπιστολῇ μνημονευομένης διαμαρτυρήσεως.

«Ἐξ οὗ τ α τε,

Ὁ χριστιανικὸς λαὸς τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου (*) ἀποκηρύττει τὴν βεβιασμένην καὶ παράνομον ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων διὰ τὴν ἐν Κωνσταντινὶ πόλει βουλὴν, διότι ἡ Κρήτη εἶναι προνομιοῦχος μὲ φερμανιον καὶ ἔχει τὸν ὁργανικὸν νόμον της, ὅστις τῇ ἐδόθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου κατὰ τὴν αἰματηρὰν ἐπανάστασιν τοῦ 1867 καὶ τὸ Σύνταγμα ἀναγνωρίζει τὰ δικαιώματα τῶν προνομιοῦχων ἐπαρχιῶν. Ἡ Κρήτη θέλει τὴν ἰσχύϊν τοῦ ὁργανικοῦ νόμου, ὅστις καθιεροῖ καὶ ἐπίσημον γλῶσσαν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὰ δικαστήρια καὶ τὴν ἐλληνικὴν, ἥτις εἶναι ἡ γλῶσσα καὶ τῶν ὀθωμανῶν, δικαστήρια καὶ συμβουλία τῆς ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ καὶ δὲν παραδέχεται οἰανδήποτε φορολογίαν μὴ ἐγκρινομένην παρὰ τῆς τοπικῆς συνέλευσεως τῆς νήσου καὶ τῆς τροποποιήσεως τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν οἱ χριστιανοὶ πληρεξούσιοι. Δὲν θέλει ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλὴν, διότι ἔχει τοὺς βουλευτὰς της ἐκλεγμένους διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν της καὶ δὲν δέχεται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Σ. Αυτοκρατορίας καὶ ἀντιστρατεύεται εἰς πολλὰ κεκτῆμένα δικαιώματα τῆς νήσου.

»Ὅθεν διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς βεβιασμένης ταύτης ἐκλογῆς τὴν ὁποίαν ἡ Σ. διοίκησις διενήργησε κατορθώσασα ἐκ τῶν 57 ἐκλογέων νὰ προσλάβῃ ἐξ μέλη μὴ ἔχοντα συνείδησιν τῆς ἐκλογῆς των καὶ τῆς εὐθύνης των ἀπέναντι τῆς ὁμοθυμῶν ἀποφάσεως τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, καὶ ἀποτελοῦντα ἄσημον μειονοψηφίαν ἥτοι τοὺς δύο συμβούλους ἐκ Κισσάμου, τοὺς δύο ἐξ Σιτείας καὶ τοὺς δύο Ἱεραπέτρας καὶ κατὰ συνέπειαν ἀποκηρύττομεν πᾶσαν

(*) Ὅμοια διαμαρτυρήσεις ἐδόθη καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ ἀνατολικαὶ ἐπαρχίαι ἐπέδωκαν, ὡς πληροφορούμεθα, διαμαρτυρήσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους διοικητὰς.

πρᾶξιν τοῦ τοιούτου ἀπεσταλμένου πληρεξουσίου εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅστις εἶναι πληρεξούσιος τῶν ἐξ συμβούλων καὶ οὐχὶ τῆς Κρήτης. Ἐν Κισσάμῳ, Μάρτιος 1877.

Τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ταπεινοὶ θεράποντες.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ 360 τῶν ἀριθμῶν).

Ἀριθ. 15361

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ κηρύττει ὅτι

Συνεπεῖχ τοῦ ἀπὸ 22 τ. μ. Β. Διατάγματος καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους ὅρους ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐκποιήσεως τὸ ὄρυκτὸν τῆς ἐν Νέῳ συμφύδος.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἰουνίου) ε. ε. ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆς εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἀρχεταὶ δὲ ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π. μ. καὶ λήγει τὴν 1 μ. μ. τῆς ἡμέρας ταύτης ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρχέου 5 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος ὀριζομένης ἐπιτροπῆς.

Αἱ εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς προσφοραὶ πρέπει νὰ παραδοθῶσιν αὐταῖς ἐγκαίρως διὰ νὰ περιέλθωσιν αὐταὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς δημοπρασίας καὶ ἐπομένως ἀποσφραγισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συγχρόνως μὲ τὰς ἐνταῦθα πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας ἐπιδοθησομένας.

Αἱ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δημοπρασίας παρουσιωθησόμεναι προσφοραὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἀντίτυπα τοῦ ἀνωτέρω Β. Διατάγματος ὡς καὶ τῆς παρούσης διακηρύξεως θέλουσι χορηγεῖσθαι τοῖς βουλευμένοις ἐν μὲν τῇ ἐξωτερικῇ παρὰ τῶν προξένων, ἐν δὲ τῇ ἐσωτερικῇ παρὰ τῶν νομαρχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαρτίου 1877

Ὁ ὑπουργός

Δ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ.

Ἡ ρ. Θεοχάρης.

[Β' 263—α]

Ἀριθ. 5814

Περὶ συναγωνισμοῦ πρὸς πλήρωσιν θέσεως ὑπογραμμάτων τοῦ στρατοδικείου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς.

Εἰς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως ὑπογραμματοῦ, χρευσθῆς παρὰ τῇ ἀ. διαρκεῖ στρατοδικεῖ, κο νοποιοῦμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1867 διάταγμα περὶ προσόντων τῶν γραμματέων, ὑπογραμματοῦ καπ., ἀρθ. 4, συνιστᾶται συναγωνισμὸς τῶν βουλευμένων νὰ γίνωσιν ὑποψήφιοι τῆς εἰρημένης θέσεως καὶ ὅτι οἱ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἐλθόντος διατάγματος ἀπαιτούμενα προσόντα στρατιωτικὰ καὶ μὴ στρατιωτικὰ καὶ θέλοντες νὰ συναγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ὑπουργεῖον τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, συνάπτοντες τὰ ὑπὸ τοῦ διατάγματος ἐκείνου προβλεπόμενα ἐνδεικτικὰ, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης, δημοσιευθησομένης ἐν δυὶ ἐφημερίαις τῆς πρωτεύουσας καὶ κοινοποιηθησομένης εἰς τὴν πρυτανείαν τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου· ἡμέρα δ' ἐναρξέως τοῦ συναγωνισμοῦ ὀρίζεται ἡ 15 τοῦ προσεχῶς μηνὸς Ἀπριλίου ε. ε.

Ἀθῆναι 19 Μαρτίου 1877

Ὁ ὑπουργός

Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ι. Παπαδιαμαντόπουλος.

Κ. Σέχος

[Β' 264—α]